

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	(ก)
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	(ค)
กิตติกรรมประกาศ	(จ)
สารบัญ	(ฉ)
สารบัญแผนภาพ	(ณ)
คำอธิบายสัญลักษณ์และย่อ	(ญ)

บทที่ ๑ บทนำ

๑.๑	ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	๑
๑.๒	วัตถุประสงค์การวิจัย	๔
๑.๓	ปัญหาที่ต้องการทราบ	๔
๑.๔	ขอบเขตการวิจัย	๕
๑.๕	นิยามศัพท์ที่ใช้ในการวิจัย	๕
๑.๖	ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย	๖

บทที่ ๒ แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

๒.๑	แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับภาวะผู้นำ	๗
๒.๒	แนวคิดเกี่ยวกับภาวะผู้นำเชิงพุทธ	๑๑
๒.๓	แนวคิดเกี่ยวกับการเผยแผ่พระพุทธศาสนา	๒๘
๒.๔	กรรมฐานตามแนวพระไตรปิฎก	๔๔
๒.๔.๑	ประวัติและผลงานของพระธรรมสิงหบุราจารย์ (จรัญ ฐิตธมฺโม)	๔๘
๒.๕	งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	๕๐
๒.๖	กรอบแนวคิดในการวิจัย	๗๐

บทที่ ๓ วิธีดำเนินการวิจัย

๓.๑	รูปแบบการวิจัย	๗๑
๓.๒	ผู้ให้ข้อมูลหลัก	๗๑
๓.๓	เครื่องมือในการวิจัย	๗๒
๓.๔	การเก็บรวบรวมข้อมูล	๗๒
๓.๕	การวิเคราะห์ข้อมูล	๗๓

สารบัญ

หน้า

บทที่ ๔ ผลการวิจัย

๔.๑	รูปแบบภาวะผู้นำในการเผยแผ่พระพุทธศาสนา ของพระธรรมสิงหบุราจารย์ (จรัญ ฐิตธมฺโม)	๗๔
๔.๒	เทคนิคหรือวิธีการในการใช้สื่อเพื่อเผยแผ่พระพุทธศาสนา ของพระธรรมสิงหบุราจารย์ (จรัญ ฐิตธมฺโม)	๗๕
	๑. วิธีการใช้สื่อบุคคล	๗๕
	๒. วิธีการใช้สื่อสิ่งพิมพ์	๑๐๒
	๓. วิธีการใช้สื่อเทคโนโลยีและสื่อวัสดุอุปกรณ์	๑๐๘
๔.๓	รูปแบบวิธีการสอนกรรมฐานตามแนวสติปัฏฐาน ๔ ของพระธรรมสิงหบุราจารย์ (จรัญ ฐิตธมฺโม)	๑๑๒
	ก. วิธีสมาทานกรรมฐาน	๑๑๓
	ข. ให้โอวาทแก่ผู้ปฏิบัติกรรมฐาน	๑๑๕
	ค. วิธีการแนะนำผู้เข้าปฏิบัติกรรมฐานเบื้องต้น	๑๑๖
	ง. วิธีการสอนปฏิบัติกรรมฐานของพระธรรมสิงหบุราจารย์ (จรัญ ฐิตธมฺโม)	๑๑๗
	จ. ให้ผู้ปฏิบัติธรรมศึกษาการปฏิบัติกรรมฐานตามลำดับ	๑๑๗
	ฉ. หน้าที่ของผู้สอนกรรมฐาน	๑๒๕
๔.๔	หลักธรรมที่ใช้อบรมแก่ผู้เข้าปฏิบัติกรรมฐานขณะกำลังปฏิบัติ	๑๒๘
๔.๕	รูปแบบส่วนที่เป็นกฎระเบียบ สำหรับผู้เข้าปฏิบัติกรรมฐานที่สำนัก วัดอัมพวัน (สำหรับคฤหัสถ์)	๑๓๙
	ก. กฎระเบียบของสำนักวัดอัมพวันสำหรับผู้เข้าปฏิบัติกรรมฐาน	๑๓๙
	ข. กฎระเบียบเรื่องความร่วมมืออินทรีย์	๑๔๑
	ค. ข้อที่ควรปฏิบัติขณะกำลังปฏิบัติกรรมฐาน ๑๐ ประการ	๑๔๒
	ง. แบ่งผู้เข้าปฏิบัติกรรมฐานออกเป็น ๒ กลุ่ม	๑๔๓
๔.๖	สรุปภาวะผู้นำในการเผยแผ่พระพุทธศาสนา ของพระธรรมสิงหบุราจารย์ (จรัญ ฐิตธมฺโม)	๑๔๕
๔.๗	สรุปองค์ความรู้ที่ได้จากการวิจัย	๑๔๖

บทที่ ๕ สรุป อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

๕.๑	สรุปผลการวิจัย	๑๔๘
๕.๑.๑	ภาวะผู้นำในการเผยแผ่พระพุทธศาสนา ของพระธรรมสิงหบุราจารย์ (จรัญ ฐิตธมฺโม)	๑๔๘

สารบัญ

หน้า

๕.๑.๒	รูปแบบภาวะผู้นำในการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของ พระธรรมสิงหบุราจารย์ (จรัญ ฐิตธมฺโม)	๑๔๘
๕.๑.๓	นำเสนอภาวะผู้นำในการเผยแผ่พระพุทธศาสนา ของพระธรรมสิงหบุราจารย์ (จรัญ ฐิตธมฺโม)	๑๔๙
๕.๒	อภิปรายผลการวิจัย	
๕.๒.๑	ภาวะผู้นำในการเผยแผ่พระพุทธศาสนา ของพระธรรมสิงหบุราจารย์ (จรัญ ฐิตธมฺโม)	๑๕๐
๕.๒.๒	รูปแบบภาวะผู้นำในการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรม สิงหบุราจารย์ (จรัญ ฐิตธมฺโม)	๑๕๐
๕.๒.๓	นำเสนอภาวะผู้นำในการเผยแผ่พระพุทธศาสนา ของพระธรรมสิงหบุราจารย์ (จรัญ ฐิตธมฺโม)	๑๕๒
๕.๓	ข้อเสนอแนะ	
๕.๓.๑	ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย	๑๕๓
๕.๓.๒	ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติ	๑๕๓
๕.๓.๓	ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป	๑๕๔
บรรณานุกรม		๑๕๕
ภาคผนวก	ก หนังสือขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญ ตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ	๑๖๓
	ข แบบขออนุเคราะห์เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย	๑๖๙
	ค แบบสัมภาษณ์เพื่อการวิจัย	๑๘๕
	ง รูปภาพผู้ให้ข้อมูลสัมภาษณ์	๑๘๘
ประวัติผู้วิจัย		๑๙๗

สารบัญแผนภาพ		
แผนภาพที่		หน้า
๑.๑	กรอบแนวคิดการวิจัย	๗๐
๑.๒	องค์ความรู้ที่ได้จากการวิจัย	๑๔๗

คำอธิบายสัญลักษณ์และคำย่อ

๑. คำย่อชื่อคัมภีร์พระไตรปิฎก

อักษรย่อในวิทยานิพนธ์เล่มนี้ ใช้อ้างอิงจากพระไตรปิฎกภาษาบาลี ฉบับมหาจุฬารัตนปิฎก และพระไตรปิฎกภาษาไทย ฉบับมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๓๙ เป็นหลักโดยใช้ระบบย่อคำ ดังต่อไปนี้

พระสุตตันตปิฎก

ที.ส. (ไทย)	=	สุตตันตปิฎก	ทีฆนิกาย	สีลขันธวรรค	(ภาษาไทย)
ที.ปา. (ไทย)	=	สุตตันตปิฎก	ทีฆนิกาย	ปาฏิภวรรค	(ภาษาไทย)
ม.ม. (ไทย)	=	สุตตันตปิฎก	มัชฌิมนิกาย	มูลปณาสก	(ภาษาไทย)
ส.ส. (ไทย)	=	สุตตันตปิฎก	สังยุตตนิกาย	สคาถวรรค	(ภาษาไทย)
อง.ติก. (ไทย)	=	สุตตันตปิฎก	อังคุตตรนิกาย	ติกนิบาต	(ภาษาไทย)
อง.จตุกก. (ไทย)	=	สุตตันตปิฎก	อังคุตตรนิกาย	จตุกกนิบาต	(ภาษาไทย)
อง.ปณจก. (ไทย)	=	สุตตันตปิฎก	อังคุตตรนิกาย	ปณจกนิบาต	(ภาษาไทย)
อง.สตตก. (ไทย)	=	สุตตันตปิฎก	อังคุตตรนิกาย	สตตกนิบาต	(ภาษาไทย)
ขุ.ชา. (ไทย)	=	สุตตันตปิฎก	ขุททกนิกาย	ชาดก	(ภาษาไทย)
ขุ.สุ. (ไทย)	=	สุตตันตปิฎก	ขุททกนิกาย	สุตตนิบาต	(ภาษาไทย)

๒. การระบุเลขหมายพระไตรปิฎก

ในงานวิจัยฉบับนี้ ใช้พระไตรปิฎกภาษาบาลี ฉบับมหาจุฬารัตนปิฎก ๒๕๐๐ และพระไตรปิฎกภาษาไทย ฉบับมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๓๙ เป็นหลักการอ้างอิงพระไตรปิฎกฉบับภาษาบาลีใช้ระบบระบุ เล่ม/ข้อ/หน้า เช่น ขุ.ธ.(บาลี) ๒๕/๓๒๑ - ๓๒๒/๓๒ หมายความว่า การอ้างอิงนั้นระบุถึง สุตตันตปิฎก ขุททกนิกาย ธมมปทปาลี ฉบับภาษาบาลี พระไตรปิฎกเล่มที่ ๒๕ ข้อที่ ๓๒๑-๓๒๒ หน้าที่ ๓๒ ส่วนพระไตรปิฎกฉบับภาษาไทย จะระบุ เล่ม / ข้อ / หน้า / เช่น ขุ.ธ. (ไทย) ๒๕/๓๒๑ - ๓๒๒/๑๓๓ หมายความว่า ระบุถึง สุตตันตปิฎก ขุททกนิกายธมมปท ฉบับภาษาไทย พระไตรปิฎก เล่มที่ ๒๕ ข้อที่ ๓๒๑ - ๓๒๒ หน้าที่ ๑๓๓ เป็นต้น